

dosarul nr.3ra-1123/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Mazur)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Brega Nina , reprezentată de
avocatul Chisnencu Alexandru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Brega Nina împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Brega Nina și a fost menținută hotărârea din 25
februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă

La 19 septembrie 2018 Brega Nina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că împreună cu soțul Brega Ion locuiesc pe
adresa Drumul Băcioiului, 311, deținând în proprietate 2/6 din casa de locuit
individuală cu suprafața de 61.1 m.p., nr. cadastral xxxxxx. Tot în această casă mai
locuiește și fiul său Brega Victor, deținând în proprietate 2/6 din casă, iar sora ei-
Vera Țugulșcaia, cât și nepoatele Cașulschi Liuba și Griga Aurelia, care nu locuiesc
acolo, dețin în proprietate prin moștenire și în baza hotărârilor definitive și
revocabile ale instanțelor de judecată: prima -1/6, iar celelalte două – câte 1/12 din
casă.

A mai menționat că împreună cu soțul mai deține în proprietate și casa de
locuit individuală cu suprafața de 113,4 m.p., nr. cadastral xxxxx, situată adiacent,
cu adresa Drumul Băcioiului 311/ B. Ambele case cu adresele Drumul Băcioiului
311 și Drumul Băcioiului 311/B, sunt situate pe terenul aferent caselor (pentru
construcții) cu suprafața de 0,1019 ha, nr. cadastral xxxxxx, ce constituie proprietate
a APL Chișinău, adică nu este privatizat.

Până în anul 2014 terenul respectiv, fiind în folosința persoanelor menționate, avea o suprafață de 0,1716 ha.

Prin decizia nr. 11/52 din 23.12.2014 a Consiliului mun. Chișinău „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Botanica” s-au aprobat terenurile proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate și s-au clasat pe domeniul public și privat conform listei anexate, prin care o parte de 0,0697 ha din terenul respectiv a fost retras. Porțiunea de teren retrasă nu a fost transmisă nimănui cu drept de proprietate, de ea nimeni nu se folosește, dar din informația din care dispune reclamanta, la inițiativa vecinilor, a surorii sau a nepoatelor, a altor persoane cointeresate, porțiunea respectivă ar putea fi înstrăinată de către pârât altor persoane.

Deoarece prin decizia menționată, le-a fost retrasă o porțiune mare de teren care-l dețineau în folosință și aveau intenția de a-l privatiza, la data de 17.07.2018 au transmis în adresa pârâtului o petiție prin care au solicitat explicații.

Prin răspunsul nr. 01/1-09-2285 din 02.08.2018, a fost informată că decizia nr. 11/52 din 23.12.2014 a fost adoptată în baza Legii nr. 91 din 05.04.2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor în scopul clasării pe domenii și înregistrări integrale a terenurilor proprietate publică a municipiului Chișinău (sectorul Botanica) și că actele recepționate în procedura înregistrării masive, inclusiv terenul dat, se îndosariază sistematic de către Serviciul teritorial Chișinău, unde poate să se adreseze.

La 09.08.2018 a depus în adresa pârâtului o cerere prealabilă prin care a solicitat informația și poziția pârâtului referitor la necesitatea și legalitatea retragerii din folosința lor a porțiunii de teren de 0,0697 ha.

Până în prezent achită impozitul funciar conform suprafeței anterioare de 0,1716 ha.

A mai menționat că nu a fost înștiințată în modul stabilit de lege privind retragerea din folosință a porțiunii de 0,0697 ha și nici nu li s-a propus privatizarea ei. Au solicitat luarea unei decizii, prin care să fie soluționată pozitiv, în interesele legale ale petiționarului problema ce ține de retrocedarea în folosința lor a porțiunii de teren de 0,0697 ha, pentru ulterioara posibilitate de privatizare a ei.

Prin răspunsul nr. 01/1-08-2448 din 17.08.2018 pârâtul a refuzat în admiterea solicitărilor.

Reclamanta a solicitat anularea în parte a deciziei nr. 11/52 din 23.12.2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Botanica” cu obligarea de a retroceda în folosința sa a porțiunii de teren retrasă de 0,0697 ha și încasarea cheltuielilor de asistență juridică 6 000 de lei.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

La 28 martie 2019 Brega Nina a declarat apel împotriva hotărârii din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Brega Nina și a fost menținută hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe, a reținut că partea reclamantă a omis de a demonstra care drept sau interes legal i s-ar fi încălcat prin actul administrativ contestat. Or, terenul dat este proprietate a administrației publice locale, reclamanta nu a deținut și nici nu deține probe care ar atesta faptul că i-a fost transmis terenul cu titlu de folosință sau posesie.

În partea ce ține de cerința privind obligarea Consiliului mun. Chișinău de a retroceda în folosința reclamantei porțiunea de teren retrasă de 0,0697 ha, instanța de apel a menționat că apelanta nu a respectat procedura prevăzută de Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, pentru obținerea în proprietate a lotului de teren.

La caz, reclamanta urma să se adreseze cu o cerere privind transmiterea terenului, cu indicarea titlului sub care se solicită (folosință, posesie, proprietate), să prezinte setul de acte prevăzut în Regulament și doar după examinarea cererii sale în cadrul ședinței Consiliului mun. Chișinău, în situația unei eventuale decizii de refuz, să conteste actul administrativ în instanța de judecată.

Astfel, lipsește o decizie a Consiliului mun. Chișinău privind refuzul de a trece lotul de teren de pe lângă casă în proprietatea apelantei, iar în absența acesteia, instanța nu se poate substitui atribuțiilor și drepturilor administrației publice locale și să dispună de proprietatea publică prin obligarea intimatului să transmită reclamantei terenul. Reclamanta nici nu a concretizat în ce temei legal dorește transmiterea lotului.

La 08 iulie 2019 Brega Nina, reprezentată de avocatul Chisnencu Alexandru, a depus recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu au fost înștiințași în modul stabilit de lege privind retragerea din folosință a porțiunii de teren de 0,0697 ha și nici nu le-a fost propusă privatizarea ei.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 19 iunie 2019, prin urmare, recursul depus la 08 iulie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Brega Nina, reprezentată de

avocatul Chisnencu Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Brega Nina, reprezentată de avocatul Chisnencu Alexandru, nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2),(3),4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Brega Nina, reprezentată de avocatul Chisnencu Alexandru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru